

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **N. T. B.**, zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **V. T. M.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2025, čj. CPR-8691-7/ČJ-2025-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 7. 2025, čj. 4 A 25/2025-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajské ředitelství policie hl. města Prahy uložilo žalobkyni, občance Vietnamu, rozhodnutím ze dne 10. 1. 2025 správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „ZPC“), a stanovilo dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, na 2 roky. Odvolací orgán rozhodnutím ze dne 3. 6. 2025 změnil dobu zákazu vstupu na území členských států EU na 1 rok, ve zbytku rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila u městského soudu. Ten její žalobě nevyhověl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) se nyní brání proti rozsudku městského soudu kasační stížností. V úvodu sdělila, proč ji považuje za přijatelnou. Stěžovatelka především namítla, že městský soud nesprávně vyhodnotil dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života stěžovatelky a jejích nejbližších rodinných příslušníků. Odloučení od rodiny bude trvat déle než jeden rok. Ministerstvo vnitra dlouhodobě nedodržuje lhůty pro vydání rozhodnutí o žádostech o pobytové oprávnění. Skutečnost, že stěžovatelka je rodinnou příslušnicí občanky ČR, nebylo novou námitkou. Závěrem namítla, že městský soud zkrátil procesní práva osoby zúčastněné na řízení.

[4] Ke kasační stížnosti zaslali žalovaný a osoba zúčastněná na řízení svá vyjádření.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační

stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] Městský soud se otázkou dopadu správního vyhoštění do soukromého a rodinného života stěžovatelky a jejích nejbližších, včetně zájmu vnoučat, pečlivě zabýval. Vymezil, o které konkrétní dopady se jedná. Ve shodě se správními orgány poté dospěl k závěru, že zájem společnosti na dodržování právních předpisů převáží nad zájmem stěžovatelky na setrvání v ČR, která zde soukromý a rodinný život rozvíjela i přes vědomí svého neoprávněného pobytu (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2023, čj. 3 Azs 231/2021-43, bod 20). Odůvodnění napadeného rozsudku je srozumitelné a přezkoumatelné. Městský soud vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu opírajícího se o veškeré podklady ve spise. Obava z hypotetické nečinnosti Ministerstva vnitra při vyřizování žádosti o bytové oprávnění není namístě.

[7] Městský soud nezpochybnil, že stěžovatelka podala žádost o udělení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU (její vnučky). Pouze vysvětlil, že stěžovatelka vznesla námitku, podle které se žalovaný nezabýval tím, zda je stěžovatelka rodinnou příslušnicí občana EU, až při jednání, tedy opožděně (§ 71 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 2 ZPC). Tento závěr je v souladu s obsahem spisu městského soudu.

[8] Uspěť nemůže ani námitka týkající se nesprávného procesního postupu městského soudu. Ten zaslal osobě zúčastněné na řízení vyrozumění o jednání v obálce č. III, tj. postupem podle § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. K jeho doručení tak došlo v souladu s uvedenými ustanoveními vhozením obálky do schránky dne 1. 7. 2025. Desetidenní lhůta podle § 49 odst. 1 s. ř. s. se týká účastníků řízení ve smyslu § 33 s. ř. s., osoby zúčastněné na řízení (§ 34 s. ř. s.) se k jednání nepředvolávají, pouze se o konání jednání vyrozumívají (viz poslední věta § 49 odst. 1 s. ř. s.). Zároveň z podání OZNŘ ze dne 9. 7. 2025 (v němž uvedla, že souhlasí s dostavením se na jednání) je zřejmé, že vyrozumění obdržela, a termínu jednání si tak byla vědoma.

[9] Závěry z rozsudků NSS ze dne 8. 10. 2021, čj. 5 Azs 314/2020-52, a ze dne 25. 5. 2016, čj. 1 Azs 81/2016-33, nelze s ohledem na skutkové odlišnosti v nynější věci použít. V obou jmenovaných rozsudcích NSS shledal, že nebyla dostatečně posouzena přiměřenost napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, a to zejména ve vztahu rodič a jeho nezletilé dítě. Zde byla tato otázka dostatečně posouzena, zároveň se jedná o méně intenzivní vztah vnoučata – prarodič.

[10] V této věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[11] NSS nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť bez zbytečného odkladu přikročil k posouzení kasační stížnosti. Za této situace by rozhodnutí o uvedeném návrhu bylo nadbytečné a neúčelné.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatelka úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému

pokračování

žádné náklady nevznikly, stejně tak ani osobě zúčastněné na řízení (§ 60 odst. 1, 5 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu